

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A 2001. május 28-i 2001/40/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának értelmezés[e] [...] különösen arra vonatkozóan, hogy az említett rendelkezésben szereplő *legalább egy éves szabadságvesztés-büntetéssel fenyegetett bűncselekmény* fogalma az adott bűncselekményt absztrakt módon fenyegető büntetésre, vagy ellenkezőleg, az elítéltre kiszabott konkrét szabadságvesztés-büntetésre vonatkozik-e, következésképpen valamely tagállamnak egy 8 hónapos szabadságvesztésre ítélt, harmadik országbeli állampolgár kiutasítására vonatkozó döntését más tagállamoknak el kell-e ismerniük vagy nem.

⁽¹⁾ A harmadik országok állampolgárainak kitoloncolásáról hozott határozatok kölcsönös elismeréséről szóló, 2001. május 28-i 2001/40/EK tanácsi irányelv
(HL L 149., 34. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet 4. kötet 107. o.)

A Tribunale ordinario di Cagliari (Olaszország) által 2014. október 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Claudia Concu, Isabella Melis elleni büntetőeljárás

(C-457/14. sz. ügy)

(2014/C 439/32)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale ordinario di Cagliari

Az alapeljárás felei

Claudia Concu, Isabella Melis

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 49. és azt követő cikkeket, valamint az EUMSZ 56. és azt követő cikkeket, továbbá az Európai Unió Bíróságának a C-72/10. és C-77/10. sz. egyesített ügyekben 2012. február 16-án hozott ítéletében megerősített elveket, hogy azokkal ellentétes, ha a pályázati eljárás tárgyát képező koncessziók időtartama rövidebb a korábban odaítélt koncessziók időtartamánál, amennyiben a pályázati eljárás célja, hogy orvosolja bizonyos számú piaci szereplő eljárásokból való jogellenes kizárásának következményeit?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 49. és azt követő cikkeket, valamint az EUMSZ 56. és azt követő cikkeket, továbbá az Európai Unió Bíróságának a C-72/10. és C-77/10. sz. egyesített ügyekben 2012. február 16-án hozott ítéletében megerősített elveket, hogy azokkal ellentétes, ha a koncesszióra vonatkozó szabályozásnak a lejárati átmeneti kiigazítása révén történő átalakításának követelménye megfelelően igazolja a pályázati eljárás tárgyát képező koncessziók időtartamának a korábban odaítélt koncessziós jogviszonyok időtartamánál rövidebb megállapítását?

Az Administrativen sad – Varna (Bulgária) által 2014. október 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Asparuhovo Lake Investment Company OOD kontra Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(C-463/14. sz. ügy)

(2014/C 439/33)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad – Varna

Az alapeljárás felei

Felperes: Asparuhovo Lake Investment Company OOD

Alperes: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2006/112 irányelv⁽¹⁾ 24. cikkének (1) bekezdését és 25. cikkének b) pontját, hogy a „szolgáltatásnyújtás” fogalmába beletartoznak a tanácsadói szolgáltatásnyújtásra irányuló átalányszerződések alapügyben hasonló esetei is, amelyeknél a szolgáltatás nyújtására szakképzettséggel rendelkező személyzettel rendelkező szolgáltató a szerződés időtartamára a megbízó rendelkezésére áll, és kötelezettséget vállal arra, hogy a megbízó versenytársaival nem köt összehasonlítható tárgyú szerződéseket?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 2006/112 irányelv 64. cikkének (1) bekezdését és 63. cikkét, hogy az tanácsadói átalány szolgáltatásnyújtások esetében az adóztatandó tényállás azon időszak lejártakor valósul meg, amelyre megállapodtak a fizetésben, függetlenül attól, hogy a megbízó igénybe vette-e, és ha igen, milyen gyakran azokat a szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a tanácsadó a megbízó rendelkezésére állt?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 2006/112 irányelv 62. cikkének (2) bekezdését, hogy a tanácsadásra irányuló átalány szerződés keretében szolgáltatást nyújtó fél köteles felszámítani a hozzáadottérték-adót azon időszak lejártakor, amelyre megállapodtak az átalánydíjban, vagy ez a kötelezettség csak akkor keletkezik, amikor a megbízó a megfelelő adómegállapítási időszakban igénybe vette a tanácsadó szolgáltatásait?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.)

2014. október 13-án benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Dán Királyság

(C-468/14. sz. ügy)

(2014/C 439/34)

Az eljárás nyelve: dán

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: M. Clausen és C. Cattabriga meghatalmazottak)

Alperes: Dán Királyság

Kereseti kérelmek

- a Bíróság állapítsa meg, hogy a Dán Királyság – mivel fenntartotta azt a jogi helyzetet, amely szerint a tagállamoknak a dohánytermékek gyártására, kiszerezésére és árusítására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről szóló, 2001. június 5-i 2001/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 8. cikkével együttesen értelmezett 2. cikke 4. pontjának megsértésével engedélyezte a szájon át fogyasztott dohánytermékek árusítását – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;
- a Dán Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Dán Királyság megsértette a 2001/37 irányelv 8. cikkéből eredő kötelezettségeit, mivel a szájon át fogyasztott dohánytermékeknek csak a likacsos szerkezetű zacskóban történő árusítását tiltotta meg, azok ömlesztett formában történő árusítását azonban nem. A Dán Királyság nem vitatta, hogy a szájon át fogyasztott dohánytermékek árusításának tilalmát illetően a szabályozása nincs összhangban az uniós joggal. A szájon át fogyasztott dohánytermékek dániai árusításának teljes tilalmára irányuló jogszabálytervezetet azonban a Folketing elutasította.

A Dán Királyság nem tett újabb kötelezettségvállalást annak érdekében, hogy a szabályozását az uniós joggal összhangba hozza. A Bizottság ennél fogva megállapítja, hogy a Dán Királyság még mindig nem teljesítette a 2001/37 irányelv 8. cikkével együttesen értelmezett 2. cikke 4. pontjából eredő kötelezettségeit.

⁽¹⁾ HL L 194., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 147. o.